

KHUTBA

Fredag 30.09.11

Norsk

Frykt Allah

All takk til Allah, Den mest gavmilde. Jeg bevitner at ingenting er verdt tilbedelse unntatt Ham, uten partnere. Måtte Allah sende fred og velsignelser over Hans siste sendebud.

Frykt Allah, ikke frykt noen andre. Allah sier: *Satan er slik, han innjager skrekk i dem som følger ham. Så vær ikke redd for dem. Men frykt Meg, hvis dere er troende.* (3:175)
... også blant mennesker, dyr og kveg finnes forskjellige farger. Slik er det. Men kun de av Hans tjenere frykter Gud, som har kunnskap. Gud er mektig, tilgivende. (35:28)

Kjære brødre og søstre! I dag skal jeg snakke om å frykte Allah. Jeg har valgt dette emnet fordi jeg ser at folk våger å påby synder. Den gode frykten er frykten som hindrer synder. Den driver en mot å adlyde Allah, og ikke frykt som leder en mot fortvilelse og håpløshet. Anbefalt frykt vil lede mot at man tar ansvar for seg selv, Umar ibn Khattab sa: **«Ta ansvar for deg selv, før du blir stilt til ansvar.»**

Muslimere! Tenk over følgende historie, og hvordan frykt for Allah redder denne personen i det hinsidige:

Etter Abu Said: Profeten (saws) nevnte en mann fra fortiden eller de som er foran en. Profeten (saws) sa: Allah ga ham velstand og barn. Da han lå for døden, spurte han sine sønner: «Hva slags far har jeg vært for dere?» De svarte: «Du har vært en god far.» Han sa at han ikke hadde noen gode gjerninger å vise Allah, og om Allah fikk tak i ham, ville Han straffe ham. «Hør her!», sa han, «brenn meg når jeg dør, og når jeg har blitt til kull, mos meg. Når det kommer en vindfull dag, spre asken min med vinden.» Profeten sa: «Ved Allah, han fikk barna sine til å love å gjøre det, og de gjorde det. (De kremerte han) og kastet asken hans en vindfull dag.» Allah befalte asken "Bli" og se, han stod opp som en mann! Allah spurte: «Min tjener! Hvorfor gjorde du det du gjorde?» Han svarte: «Av frykt for deg.» Det var bare Allahs barmhjertighet som reddet ham (og Allah tilga ham).» (Sahih Bukhari)

Brødre og søstre! Se den frykten som vår mor Aisha, måtte Allah velsigne henne, hadde for Allah: **Etter ibn Abu Mulaika: Ibn Abbas spurte om tillatelse til å besøke henne før hun døde, på den tiden hadde hun sjele kval og hun sa: «Jeg frykter at han vil prise meg for mye.» Det ble sagt til henne: «Han er søskenbarnet til Allahs sendebud (saws) og en av de viktige muslimene.» Hun sa: «Slipp han inn.» (Da han kom inn) spurte han: «Hvordan har du det?» Hun svarte: «Jeg har det bra hvis jeg frykter (Allah).» Ibn Abbas sa: «Hvis Allah vil går det bra med deg, siden du er kona til Allahs sendebud (saws), og han giftet seg ikke med noen andre jomfruer enn deg, og bevis for din uskyld ble åpenbart fra Himmelen.» Sentere kom ibn Az-Zubair inn og Aisha sa til ham: «Ibn Abbas kom til meg og han priset meg stort, men jeg skulle ønske jeg ble glemte og ute av syne.» (Sahih Bukhari)**
Hvis frykten til vår mor Aisha, måtte Allah velsigne henne, var så stor, hva med oss, og vår frykt for Allah?! Hva med å ta ansvar for oss selv?!

Muslimere! Frykt for Allah er overlevelse, i dette livet og i det neste, og tenk på denne historien og hvordan frykten for Allah forble i dem:

Abdulla b. Umar berettet at Allahs sendebud (saws) sa: Tre personer dro ut på en reise. De ble overrasket av regn og måtte finne ly i en fjellhule. En stein fra fjellet falt foran åpningen og stengte dem inne. En av dem sa til de andre: «Se på de gode gjerningene som dere har gjort for Allahs skyld, og be til Allah, Den opphøyde, slik at Han kanskje redder dere (fra dette problemet).

En av dem sa: «Allah, Jeg hadde foreldrene mine som var gamle, min kone og mine små barn. Jeg passet på flokken og da jeg kom hjem om kvelden, melket jeg dem (sauer, geiter, kuer osv.) og jeg serverte foreldrene mine melk først. En dag måtte jeg dra langt avgårde for å finne tørrfor, og var ikke tilbake før kvelden, da fant jeg dem (foreldrene) sovende. Jeg melket dyrene som vanlig og brakte melken til dem. Jeg stod ved hodene deres uten å vekke dem og mente det ikke var riktig å gi mine barn melk før jeg hadde servert dem. Barna mine gråt nær føttene mine, men jeg forble slik til mine foreldre våknet. Og (Allah) hvis Du vet at jeg gjorde dette for å behage Deg; befri oss fra dette problemet.» (Steinen flyttet seg litt) så de kunne se himmelen.

Den andre sa: «Allah, jeg hadde et kvinnelig søskenbarn som jeg elsket mer enn menn elsker kvinner. Jeg ønsket å ha seksuelt samvær med henne; hun avviste, hvis hun ikke fikk 100 dinarer. Jeg klarte med store vanskeligheter å samle 100 dinarer som jeg betalte henne, og da jeg skulle ha seksuelt samvær med henne, sa hun: ‘Allahs tjener, frykt Allah og ikke bryt seglet (jomfrueligheten), om det ikke er ved lovlige midler.’ Jeg reiste meg opp. Allah hvis Du vet at jeg gjorde dette for å behage Deg; befri oss fra dette problemet.» Problemet løste seg litt for dem.

Den tredje sa: «Allah, jeg ansatte en arbeider for en mengde ris. Etter at han var ferdig med arbeidet, ga jeg ham betalingen hans (i form av) en mengde ris, men han godtok det ikke. Jeg brukte denne risen som såkorn; det ga kjempeavling og jeg ble rik nok til å ha kuer og flokker (som jeg eide). Han kom til meg og sa: ‘Frykt Allah, og gjør ikke urett mot meg angående min betaling.’ Jeg sa til ham: ‘Ta med deg kuene og sauene.’ Han sa: ‘Frykt Allah, og gjør ikke narr av meg.’ Jeg sa: ‘Jeg gjør ikke narr av deg. Du kan ta kuene og flokkene.’ Han tok dem. Allah, hvis Du vet at jeg gjorde dette for å behage Deg; befri oss fra dette problemet.» Allah befri dem fra problemet. (Sahih Bukhari)